

Krigsministeren: Jeg havde den Ære i Gaarsmødet at meddele det ærede Thing nogle facitste Oplysninger med Hensyn til den Anvendelse, som en extraordinair Bevilling af 100,000 Rd. til Geværers Anskaffelse havde fundet, eller i en nær Fremtid ville finde. Jeg meddeelte disse Oplysninger ifølge Opfordring af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage), og siden den Tid er denne Gjenstand bleven berørt af flere ærede Talere, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det er blevet gjort gjældende, at den daværende Krigsminister, eller rettere sagt Krigsbestyrelse, havde ved at anvende Bevillingen paa den Maade, som steet er, begaaet en formel Feil. Men heri kan jeg ikke være enig, og ialtsald føler jeg mig overbevist om, at den daværende Krigsminister, ligesom ogsaa hans Colleger i Regjeringen, har været overbevist om, at en formel Feil ikke er begaaet. Det er vistnok efter moden Overveielse, at man har besluttet at anvende den extraordinaire Bevilling paa den Maade, som steet er, og det ærede Thing vil vistnok ogsaa finde det naturligt, at jeg ikke, om jeg saa maa sige, desavouerer min Forgænger og tillægger ham en Uret, som, hvis han har begaaet den, er steet meget imod hans Villie. Min Forgænger i den Post, jeg nu har den Ære at beklæde, har behandlet den hele Sag med saamegen Omhu, og har saa nøie overveiet, hvad han kunde og burde gjøre, at, hvad jeg allerede har tilladt mig at bemærke, hvis en Feil er begaaet, er den saa uforsætlig som muligt. Jeg skal under disse Omstændigheder henstille til det høie Thing, om ikke Behandlingen af Spørgsmaalets formelle Side kunde udsættes og ikke behandles paa dette Stadium. Smidlertid vil det høie Thing vist være af den Mening, at det Keelle her, som overalt i Lovet, dog vist er det Vigtigste. Det er derfor, saaledes forekommer det mig, af Vigtighed, at Krigsbestyrelsens Fremgangsmaade fremstilles klart, og at der ikke bliver nogen Tvivl tilbage hos de ærede Medlemmer af Thinget med

Hensyn til de Motiver, der have ledet Krigsbestyrelsen, ligesom overhovedet med Hensyn til den Omhu, hvormed den ved denne Leilighed har forsøgt at varetage Statens Færd. Det fremgaaer af Forhandlingerne i det daværende Rigsraad, ligesom ogsaa af de Oplysninger, jeg har været istand til at erhverve mig, at den daværende Krigsminister havde Betænkelse ved at foreslaae eller eftersøge en Bevilling til Geværers Anskaffelse. Denne Betænkelse grundede sig paa, at de Undersøggelser, som her og andetsteds vare blevne anstillede med Hensyn til den hensigtsmæssigste Bevæbning af Armeen, ikke havde ført til noget Resultat. Man nærmede sig et Resultat, men havde ikke opnaaet noget saadant, og som samvittighedsfuld Mand havde Krigsministeren Betænkelse ved at eftersøge en Bevilling. Paa samme Tid stred den Commission, som var nedsat til at undersøge dette Spørgsmaal, saameget frem i sine Arbejder, at Krigsministeren ved at tage Alt i Betragtning, omfider kom til det Resultat, at han, om end Spørgsmaalet med Hensyn til Bevæbningen ikke var afgjort i Principet, dog burde eftersøge en Bevilling, fordi han haabede i Løbet af Finantsaaret at komme til et Resultat. Det er saaledes, at Krigsministeren kom til med en rund Sum at eftersøge den omtalte Bevilling. Det ærede Thing vil vistnok indrømme, at en Bevilling, som saaledes eftersøges i en rund Sum, ifølge sin Natur ikke er en Bevilling, der knytter sig til Detailsforhandlinger. Det blev ogsaa, dengang Bevillingen var steet, udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), at det daværende Rigsraad meente derved at give Krigsministeren et Tillidsvotum; det blev udtrykkelig omtalt, at det daværende Thing med Glæde benyttede denne Leilighed til at give Ministeren en Bevilling, som var et Udtryk af Thingets Tillid; men deri ligger, forekommer det mig, at Thinget ogsaa dengang tænkte sig, at Krigsministeren maatte have nogenlunde frie Hænder i Benyttelsen af denne Bevilling; thi en Bevilling, der